

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 96.

W NIEDZIELĘ DNIA 4. GRUDNIA 1796.

ROZPORZĄDZENIE

Jego Ces. Krol Mei pełnomocney Galicyi zachodniej nadworney Kommissyi.

O zdadności pensyi tych kobiet, ktore za Cefsarskich urzędników na pensyi zostających albo od funkcyi uwolnionych za mąż idą, takie zachodzi rozrządzenie.

Podług najwyższego nadwornego dyrektoryalnego dekretu pod d. 18 października, raczył Cesarz Jegomość nawiąskawiey za regułę ustanowić: iż odtąd iezeliby która kobieta za mąż na pensyi zostającego albo od funkcyi uwolnionego poszła, a ten w tymże stanie umarł, pozostała po nim wdowa żadney pretensyi do pensyi czynić nie może, i że podług tej reguły owe kobiety, które za uwolnionego od funkcyi za mąż idą, w tym tylko przypadku, iezeli on w stanie uwolnienia od funkcyi umiera, do pensyi niezdatnemi bydz mają. W przypadku zaś gdy uwolniony od funkcyi znowu się na iaka funkcyą dostanie, a dopiero potem w aktualney służbie umrze, stają się nieomylnie do pensyi zdadnemi, i podług tego z niemi postąpić należy.

To niniejsze rozporządzenie podaje się do publiczney wiadomości. W Krakowie d. 29 października 1796.

Jan Wacław, Baron de Margelik.

J. C. K. Apostolski Mości

pełnomocny Kommissarz.

Adam Mitscha.

Z Wiednia d. 26. Listopada.

Trzydziesty osmy nadzwyczajny dodatek do Nro: 95. Wiedeńskiej gazety.

Arcy Xże Karol rapportuje z Offenburg d. 13 t. m. iż nieprzyjaciel zgromadził nad Nahe 2 dywizye woyska, i stojące tam nasze woyska po kilka razy atakował; ale zawsze ze stratą został odparty. We wszystkich tych utarczkach zabraliśmy przeszło 200 brancow; ale żeby bez potrzeby niewystawiać woysk na próżne utarczki, rozkazał Arcy Xże Jmć położenie pod Bibelsheim i Bingen opuścić, i za Selz sta-

nać. — W tych utarczkach dystengwowali się jenerałowie baron Simschen i hrabia Rosenberg, od Laszego pułkownik Kbeul, podpułkownik St. Jvany i maior Kelsler, od Cefsarza husarzw maiorowie hrabiowie Callenbezz i kawaler Jonson od Cefsarza piechoty, i rotmistrz Marra od Barco husarow. — Gdy po przeysciu tak armii Moreau iak i armii Sambry i Mozy, kilka dywizyy nieprzyjacielskich przeciwko F M. L. Hocze, który dotąd w Schweigenheim stał, poszły, i gdy już zamiar jego oderwania, to jest zagrożenia nieprzyjacielowi wiego cofaniu się z tyłu, został ponie-

Yyyy

kad dopełniony, cofnął się wspomniony generał do linii Manheimskich. — Pod Hünlingen trzyma jeszcze zawsze nieprzyjaciel szaniec mostowy; ale z naszej strony oszańcowano w tych okolicach naykorzystniejsze wzgórki, aby z tamądroztrzyłać most, lub też naszym ogniem wystraszyć go z mostowego szanцу.

Rapporta F. F. Z. M. Alvinzego pod d. 18 z Montebello, pokazują, iż nieprzyjaciel po zbierawszy swoje siły przypuścił straszliwy atak przeciwko jego korpusowi pod Arcole i Cologna; ale został odpartym. D. 16 ponowił równo ze swi-tem ow straszliwy atak; bito się na przemiany, raz było szczęście przytey stronie drugi raz przy tamtey, aż nakoniec za ponowionem nateżeniem odebrał nieprzyjaciel ku wieczorowi Arcole i aż do Bonifacio w targnął. F. Z. M. Alvinzy wypart iednak pod osobistem dowództwem nieprzyjaciela z ostatniego miejsca i utrzymał drogę do Montebello, gdzie się w porządku cofnął, dla zebrania tam rozpierchnionych przez tak długą i ciągłą bitwę oddziałów, i przygotowania się na nowo do posunięcia, skoro korpus F. M. L. Davidovich w rowney z nim wysokości stanie. — Strata w tey bitwie iest z obudwoch stron wielka, ponieważ odpor, był tak uporczywy, iak i powtarzane ataki żwawe. —

Gdy się to wowych stronach działo atakował F. M. L. Davidovich d. 17 licznego nieprzyjaciela na wzgórkach Rivoli; atak był bardzo trudny, ponieważ okolice są tylko same gory i doły. Nieprzyjaciel czynił zapamiętały odpor; lecz powiedło się iednak naszym po siedmiogodzinney nader tęgiey bitwie odeprzyć nieprzyjaciela aż na wzgórki Campara. Zdobyli przy tey okazji 9 armat, tyleż amunicyynnych wozow, i około 1000 brańcow, między któremi sa jenerałowie Fiorella i Valet. Nasi osadzili nietylko wzgórki Rivoli, ale i Chiusa. F. M. L. Davidovich, chwali nietylko jeneratów Ocskay, Spork, Vukafsovich i pułkownika Dedevidich, ale ogólnie waleczność całego woyska. Między innemi załue straty walecznego pułkownika Mayer od Colorado, który

przy szturmowaniu wzgórków Rivoli na placu poległ.

Z Presburga d. 25 Listopada.

Dnia 22 i 23 były selsye seymu. Na ostatniey zadecydowano propozycyą J. C. Mci i w tych wyrazach J. C. Mci podano: "Gdy J. C. Apostoiska Mość okazał w podaney do stanów propozycyynowy dowód swego zaufania iaki każdego czasu w niezmienney przychylności swego wiernego Węgierskiego narodu pokłada; gdy oprócz tego raczył waleczne czyny iego przodków wspomnieć, przez które Nayaśnieyszy Austryacki dom utrzymany został, i gdy J. C. Mość przez swoje oświadczenie, raczył w terażnieyszey trudney wojnie, w której wszystko niszczący nieprzyjaciel, zagroził nawet dziedzicznym iego krajom i prowincyom, swoje oycowskie zaufanie położyć, i wielkość niebezpieczeństwa zebranym na seym magnatom i stanom przedłożyć; zagrzane więc godnym przykładem swych przodków stany, chcą nietylko oczekiwanie J. C. Mci dziedzicznych krajow, ale nawet całą Europę przekonac. A żyjącac sobie wstępować w ślady swych przodków, nieopuszczają zapewne nic, co tylko iest w ich mocy, do odwrócenia dalszych niebezpieczeństw i do przymuszenia nieprzyjaciela do zawarcia zgodnego z powagą J. C. Mci i z honorem narodu pokoju. Podchlebno im iest, iż J. C. M. o złożoney niedawno przed iego tronem gorliwey wierności, gdzie poprzysięgli ofiarować krew i życie za J. C. M. i oyczyznę, nieraczył powatpiewać. Tkwi ieszcze ten sam bohater-ski duch wnich, który w roku 1741 oży-wiał ich oyców. Czyniac zaś zadosyć życzeniom J. C. M. dla zabezpieczenia religii, Królewskiej godności, tak iako praw szlachty i wszystkich innych współobywateli, co nieprzyjaciel zagraża zniszczyć, postanowiły dostawic na popieranie woyny 50,000 rekrutów, potym dla utrzymania 340,000 woyska potrzebne zboże i dla 80,000 koni potrzebny owies, niemniej 20,000 wołów i 10,000 koni, nieruszając iednak 63 artykułu roku 1741, iako dobro-wolną woenną ofiarę. — Stany spodziewa-

ia się przytym, iż śmiały nieprzyjaciel, którego zwyciężkie pod Arcy Xciem stojące J. C. Mci woyska, niedawno daleko od naszych granic odparły, na potym roztronięszych się śródków uchwyci; co ieżeliby nienastąpiło i nieprzyjaciel uporczywie przy swoim obstawał i daley wojnę prowadzić chciał, sami się do pobicia go ofiaruią. W takowym przypadku ofiaruią stany zaraz naprzyszłość, przystąpić w całym królestwie Węgierskim i wprzyległych do niego prowincyach podług ustaw do powszechney insurrekcyi. — Nakoniec przydały stany prózbę, aby J. C. M. raczył tę ofiarę, iako dowód, że oni wszyscy tak iak ich współobywatele zawsze są gotowi na obronę Najjaśniejszey iego Osoby i całego Jasnie Oświeconego domu Austriackiego, z swey oycowskiej dobroci łaskawie przyiać, i był pewnym, iż w wiernych sercach Węgrzynów znajdzie nayeowniejszą opiekę przeciw każdemu nieprzyjacielowi domu Austriackiego.

Na wczorayszey sefsyi, postanowiono po zakończonym seymie wysłać deputacya z podziękowaniem na piśmie do Arcy Xcia Karola, za odniesione szczęśliwie nad nieprzyjacielem zwycięztwa i odwrocenie w padnienia w granicę J. C. Mci nieprzyjaciela.

D. 21 podali żydzi całego Węgierskiego królestwa 20,000 ryńskich w kremnickich dukatach na srebrney tacy iako dobrowolną ofiarę J. C. Mci.

Z Konstantynopolu d. 10. Października.

Minister Francuzki Verninac wydał drugi z swey Francuzkiej gazety Konstantynopolskiej No. Oto jest z niej wypis:

Quintidi 15 Wandemier (6 Października.)

Said. Ulach Effendy Nichandgi, ten sam, który był Reis Effendem w obozie i pełnomocnym ministrem na kongresie Szystowskim, został skazany na wygnanie do Brufs. — Seid. Ali Algerien, który był kapitanem beyem, czyli wice admirałem został skazany na wygnanie do Synopu. — Jenerał Aubert Dubayet, ambasador rzeeczypospolitey Francuzkiej przy Porcie

Ottomańskiej, przybył d. 2 października inkognito o godzinie 9 w wieczor do tey stolicy. W niście i przejazd tego ambasadora Tureckie przez granice, było nieskończonemi i nadzwyczajnymi honorami wszędzie tak ze strony rządu, iako baszow i innych urzędników oznaczone. Hakki-basza nadewszystkich się dystengwował. Jenerał Aubert-Dubayet dał mu przez dwuch Tatarow o swoim przybyciu znać. Natychmiast stanęło dwiema rzędami liczne woysko na drodze od bramy miasta, którydy miał ambasador przejeżdżać aż do pałacu, który był do iego przyięcia przeznaczony. Hakki-basza przygotował mu w swoim seraiu wspaniałe przyięcie, godne reprezentanta potężnego i zwyciężkiego narodu. Wszystkie wielkości i świetność pompy wschodniej, połączone z gościnnością i braterstwem były w czasie bawienia się jenerała Aubert-Dubayet w *Philippolis* użyte. Przepyszny bankiet woyskowy, był dokończeniem niestychanych honorow ze strony Hakki-baszy dla ambasadra rzeeczypospolitey Francuzkiej. — W partykularnych rozmowach wyraził ten wezyr reprezentantowi i jenerałowi Francuzkiemu Aubert-Dubayet naywiększą poufałość i uczucia naywyższego szacunku. Konwersacya toczyła się często o zaprowadzeniu porządku i karnosci, pomiędzy woyskami, które czynią przeciwko buntownikom. Przedsięwzięte plany przez Hakki-basza, były z godne z proponowanemi od jenerała Aubert-Dubayet. Jednak to zawsze prawda, iż utalentowanych ludzi do swych przedsięwzięć poięcia, we wszystkich krajach do iednakich wypadkow zawsze zmierzają.

Z Londynu d. 11. Listopada.

Nowy lord maior Londyński Brook Watson, ieździł niedawno z wielką parady przy asystencyi cechów do Westminster-halle dla wykonania tam przysięgi i potym w powozie stanu na ratusz gdzie dawał przepyszny obiad. Xżę York siedział po prawey, a Xżę Ernest po lewey ręce przy stole, potym siedzieli ministrowie &c. P. Pitt został od ludu wysławiany i znieważo-

by kiedy tam iechał. Chciano drzwi do powozu oderwać i publicznie na niego uderzyć, gdyby policya nie była na pomoc przybiegła. Służący jego byli od głowy aż do nóg białym zarzuć. Xciu Ernestowi i P. Foxowi wyprzeżono konie i zaciągnięto ich na ratusz. Stadthuder Xiazę Oranii otwarił bal z synowicą lorda majora. Xzę Wallii nie był na tym balu, znalazł się na wsi u lorda i P. Jersey. P. Elliot, który siedział razem z P. Pittem został kamieniem, który do powozu rzucono w głowę ranionym. — Wyprawa, do której kapitan Dove i Osborn plan podali, i która w wielkim sekrecie trzymana była, zeszła na niczem. Zamiarem ię było zapalić wszystkie okręty w Texel i Vlissingen; ale nałożony radzie wojskowej pokazało się iż ten plan nie był do wykonania, i ta eskadra powróciła nazad. — Admirał Colpeys, zabrał Francuzką korwetę od 20 armat i 170 ludzi, która do eskadry admirała Richerego należała. — Niedostaje nam g port z Hamburga. — Królewska szalupa Cynthia poszła do Cuxhaven, dla przywiezienia tu Xcia Württemberskiego, narzeczonego naszej królowej. — Od naszego dworu niewyjdzie żadna deklaracya na przeciw Hiszpańskiej. Ale na sekretnej radzie podpisał Król niedawno rozkaz używania odwetu i listy kaperskie na łapanie Hiszpańskich okrętów.

Ministryalne pisma przywodzą: Rząd powinien bardzo ostrożnie z formowaniem milicyi postępować, ponieważ członkowie liczących towarzystw korespondujących w królestwie, będą się najbardziej starali, aby takich ludzi podsuwać którzyby się w broni wyćwiczyli i tę broń przeciwko rządowi obrócili. — Przeszłej nocy zdarzyła się tu w gospodzie słońce zwanej burzliwa i krwawa scena. Polica chciała z tamtad 40 łajdaki ludzi rozpedzić. Ci byli bronią i nożami uzbrojeni i sprzeciwili się policyi; wiele ludzi było ztem okazy ranionych. Kilku tych niespokojnych zaaresztowano, ale wnet zostali od swych kolegów uwolnieni, gdzie znowu 7 ludzi raniono. Większa część tych niespokojnych ludzi, pomiędzy którymi się najwięcej Irlandczyków znalazło, została aresztowana.

Z St. Helena donoszą iż Francuzka fregata i korweta, które z wyspy Francuzkiej wyszły, wszystkie Angielskie okręty, które stały pod Delago i na połów wieloryba wyszły popaliły i zabrały, i ze różne Afrykańskie nasze posiadłości wiele znowu od Francuzów ucierpiały. — Nasz kutter Telemachus przyprzawdził do Gibraltaru Hiszpański okręt la Gertruda, przebaczoney z iudygiem &c. z Guyanna do Kadyx. Wartość tego szacują na 200,000 f. szt. — Z Gibraltaru donoszą pod d. 17 października, że się tam następującego dnia spodziewano rozpoczęcia z pobliskich Hiszpańskich baterii ognia, które są 350 ciężkimi armatami osadzone, przeciwko tej fortecy. Rząd Gibraltaru generał O'Hara, oznajmił d. 15 rozkaz, aby wszystkie kupieckie okręty wyszły z portu i korzystały z konwoju, który im admirał Mann do Gibraltaru dał. Ta ostrożność jest tym potrzebniejsza, mówi, że te okręty byłyby od Hiszpanów spalone i dla samej fortecy mogłyby być szkodliwe. Oprócz tego, te okręty niemoga się uadla żadnego wsparcia w żywności, wodzie &c. od garnizonu spodziewać. Eskadra admirała Mann gotowała się do odpłynienia dla czatowania na bogaty Hiszpański konwoj, którego się w Kadyx spodziewała.

Wielki bohater, polityk, filozof i regent Ameryki Jerzy Wasington, złożył swow urząd prezydenta ziednoczonych Amerykańskich stanów w miesiącu wrześniu, przez adres do Amerykańskiego ludu, który może być jako nowy dziełem w polityce i ważną przestrogą dla prawodawców i rządów ludu uważany.

Z Kadyx d. 25. Października.

Admirał Mann popłynął w 6 liniowych okrętów i 2 fregat z kupiecką flotą, od 30 okrętów z Gibraltaru do Londynu; ale zato przybył i liniowy Angielski okręt od floty admirała Jarvis z 2000 wojska do Gibraltaru. Włameyszych okolicach zabrały nasze okręty kilka kupieckich okrętów Angielskich.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W NIEDZIELĘ DNIA 4 GRUDNIA 1796.

Z Paryża d. 11. Listopada.

Jeneral Jourdan pojechał ztąd do Limoges swego oyczystego miasta, i tam będzie iak prywatny człowiek żył. Podczas swej bytności tu, niewielu osobom oddawał wizyty. Z drogi swej wojennej schodzi wcale cicho. — Czynią tu wielkie zakłady, iż naypoźniej w marcu roku przyszłego nastąpi powszechny pokoy. Z resztą nasz rząd nieodstąpi w żaden sposób Belgii, i teraz się zatrudniają oznaczeniem liczby deputowanych, wiele departamenta tego kraju mają do reprezentacyi narodowej na przyszłość wybierać. — Wnocy na d. 10 wkradli się złodzieje do domu bankiera Girardeau i Colre i ukradli kasę. Psa który był srożem otruto.

Hiszpański wojenny minister don Alvanza, na którego miejsce Król don Alvaréz Migrella przeznaczył, został na wice Króla Mexiku, a terazniejszy skarbowy minister don Gardoqui na Hiszpańskiego posła udworu Turyńskiego mianowanym. Urząd ostatniego zastąpił terazniejszy minister marynarstwa don Varela, a na tego miejsce przyzyszedł admirał Langara, który teraz na śródziemnym morzu flotą kommanderuje. Spodziewają się jeszcze więcej odmian w Hiszpańskim ministerium. Maytkowie odebrali w Kadyx rozkaz żeby byli pogotowiu do puszczania się na morze.

W tych dniach pokazało się tu pismo pod tytułem: "List do lorda Malmesbury

ry o złym stanie skarbu Angielskiego i o stanie rzeczypospolitey Francuzkiej i o iey żrzdłach." Redaktor i inne dzienniki przywodzą znaczne wyciągi z niego. — Już i z Xciem Parmy został pokoy zawarty i rade 500 do ratyfikowania podany. — Obydwa młodszy synowie Orleana, którzy dotąd w więzieniu St. Jean przy Marsylii siedzieli, poptynęli d. 28 października na Szwedzkim okręcie z Marsylii do Filadelfii, gdzie się iak już wiadomo starszy ich brat udał. — Od Hiszpaskiej flotty admirała Langara wbiegły d. 29 października 2 liniowe okręty i 2 fregaty uszkodzone od morza do Tulonu; Hiszpańska flotta krążyła jeszcze pod ow czas niedaleko Tulonu. Do Marsylii przybyło w jednym dniu 27 października około 50 okrętów kupieckich z Genui, Liworna &c. Liczba uzbrojonych liniowych okrętów w Brest wynosi 15, ale brakuje im jeszcze niektórych potrzeb dla wyyscia na morze. Nowy okręt la Constitution o 80 armatach w padł przy wyysciu z portu Portlui na piasek; ale jest nadzieia że będzie naprawiony.

Z Paryża d. 15. Listopada.

D. 12 podał lord Malmesbury naszem ministrowi zagranicznych związków następującą notę:

"Niżej podpisany nieomieszkał swemu dworowi przestać odpowiedzi Dyrektoryatu wykonawczego, na jego propozycye względem otwarcia negocyacyi pokojoiu, które miał złeczenie podać. — Co się

obraźliwych i uszczypliwych natrąceń dotyczących, które w tej odpowiedzi znaleziono, i które do niczego więcej nie służą jak przeszkodzić na nowo do zbliżenia się, co zdać się jakoby sobie rząd Francuzki życzył; uznając król bardzo za przeciwnie swej godności żeby miał w jakimkolwiek sposobie na nie odpowiedzieć pozwolić. Pomyślność i skutek negocjacji okazać dosyć jasną zasadę, na jakich się będą iak z iedney tak z drugiej strony wspierały; i chcąc być rzetelnym to nie robi się pokoju przez oburzające, i bezgruntowne zarzuty, ani przez wzajemne potwarze. — Niżej podpisany przystępuje tedy do pierwszego przedmiotu o co rzecz w odpowiedzi wykonawczego Dyrektorytu iedzie, to jest, do osobney negocjacji pokoju, do której iako bez fundamentu mniemano miał być iedynie umocowanym. Jego w zwyczajney formie utworzone pełnomocnitwo upoważnia go dostatecznie, do negocjowania i zawierania pokoju ale to pełnomocnitwo nie przepisuje mu ani formy, ani iakowości ani warunków przyszłego traktatu. W takich przedmiotach, będzie się musiał podług zaprowadzonego od dawnego czasu w Europie zwyczajui instrukcyi trzymać, które od swego dworu odbierze; i dla tego nie omieszkiał zaraz ministra zagranicznych związków przy pierwszej konferencji uwiadomić, iż Król Pan iego, zalecił mu wyraźnie nieprzyjmować żadney propozycji, któraby do tego dążyła oddzielić interes J. K. Mci od interesu iego Allianta. — Azatym niemoże już być pytanie, tylko o negocjacji, która zawiera razem interes i pretensye, wszystkich mocarstw, które w teraźniejszy wojnie spólną rzecz z Królem czynią. W dalszym ciągu takowej negocjacji, nieobędzie się zapewne bez w mieszania się, a przynajmniej bez dokładania tych mocarstw. J. K. M. spodziewa się każdego czasu znaleźć tę samą znowu gotowość, w J. C. K. M. do negocjowania na sprawiedliwej i słusznej zasadzie, iakiej nawet Francuzkiemu rządowi na początku tej kampanii dał tak oczywiste dowody. — Ale zdać się iż by to nadaremna zwłoka

była, żeby wprzód czekać na formalne i ostateczne pełnomocnitwa alliantów królewskich, nim W. Brytania i Francya zaczęły przynajmniej roztrząsać zasady negocjacji. Obydwa mocarstwa obierały niemal w każdej podobnej okazji inną drogę, i J. K. M. rozumie iż to jest najlepszy dowód który obydwu mocarstwa w tym momencie całej Europie o swoim zobowiązaniu życzeniu ukończenia iak najszybciej nieszczęście tej wojny, dać mogą, żeby się niebawmie na ułożoną podstawę negocjacji ugodzić, a J. K. M. prosi swych Alliantów, aby się ze swojej strony iak najszybciej do niego przyłążyli i tym sposobem przyspieszy się powszechny pokój. — W tym celu odebrał niżej podpisany zlecenie, aby zaraz i jeszcze na początku negocjacji proponował zasadę, która iedynie z szlachetności i dobrej wiary J. K. Mci pochodzi; to jest, żeby Francya przez stosowne powroty (Restitutions) nieuszkodzić, na które będzie musiała zezwolić, dla zadość uczynienia słusznym żądaniom Alliantów królewskich i dla utrzymania równowagi w Europie. Dyrektoryat wykonawczy niepowiedział w żaden sposób nic pewnego, czy przyymie taką zasadę, czy chce mieć w niej iakową odmianę, lub czy chce inną iaką proponować, któraby do tego samego celu dążyła. Niżej podpisany ma tedy rozkaz wrócić się do tego samego przedmiotu i żądać otwartej i pewnej deklaracji, dla skrócenia przewłoki, któraby koniecznie z formalności, które Dyrektoryat przytoczył wynikać musiała. Jest przytym umocowany, dodać do tego żądania, tę wyraźną deklaracyę, że J. K. M. uwiadomiał swych wysokich Alliantów o każdym kroku ścigającym się do niniejszych negocjacji, i względem tych wszystkich monarchów obowiązków dobrego i wiernego sprzymierzenia chce iak najszybciej dopełnić, nie ze swej strony nieopuści, częścią do nakłaniania ich aby się ze swojej strony do przyspieszenia tych negocjacji przez najszygodniejsze sposoby przykładali i pomyślność ich zapewnili, częścią utrzymaniu ich zawsze przytym jednostawnym zdaniu, które się z życzeniami J. K. M. zgadza, przy-

wrocenia powszechnego pokoju na słusznych, chwalebnych i trwałych warunkach. W Paryżu d. 12 listopada 1796.

Podpisano *Malmesbury*.

Odpowiedź ministra zagranicznych związków na notę lorda Malmesbury.

Niżej podpisany odebrał od Dyrektoryatu wykonawczego zlecenie, upraszania W.P. ażebyś podał jak najprędzej przedmioty zobowiązanych nadgroń, które proponujesz. — Zlecił mi oraz, abym się W.P. zapytał, jakie to są propozycje zasadzone na sprawiedliwej i słusznej podstawie do negocjacyi, w których J. C. K. Mość dał przy samem nawet otwarciu teraźniejszej kampanii tak widoczny rządowi Francuzkiemu dowód. Dyrektoryat niewie o tym nic; tylko że Cesarz Jmć sam zerwał zawieszenie broni. W Paryżu 22 brumier (12 listopada).

Podpisano *Karol Delacroix*.

Mozna z resztą za pewną rzecz donieść, iż dyrektoryat wziął sobie za główny punkt w swoim systemacie aby w negocjacjach Angielskich powszechnego pokoju, odciągnąć Austrią od Anglii; iż jest na ten koniec rezerwowany, dla Austrii na tak pożytecznej propozycje zezwolić iakichby nigdy będąc z Anglią w związku niedostąpiła, i że już nawet uczynił Austrii propozycje inną drogą nie przez Anglią. — Rada 500 ratyfikowała traktat pokoju z Xciem Parym.

Z Londynu d. 15. Listopada.

P. Pitt wyznaczył w piątek dzień 30 listopada, na przełożenie parlamentowi skarbowego planu; ażeby zaś izba była w zupełności, będą doń przelitym wszystkich członków imiona czytane Podług podanych rachunków, pokazuje się iż kosztą bieżącego roku wynosily na marynarstwo 6 mill 767.460 f. szl; na armię 11 millionów a artylleryą 1 milion 959.859, a że wszystkimi wydatkami 20 million: 907.399, f. szl; razem — Sejsye parlamentowe zawieszono do d. 28 listopada.

W Irlandyi wybuchnął niestety bardzo znaczny bunt, który do tego stopnia doszedł, iż wice król z 28 tajemnymi konsyli-

arzami przymuszonym został, następującą ostrą odezwą do ludu wydać: "Powziąwszy wiadomość, że niektóre złemyśne osoby w różnych częściach hrabstw Antrim, Down, Tyrone, Londondery i Armagh, poformowały przeciwne ustawom i zbrodnicze towarzystwa, dla obalenia ustawnionego rządu; a dla dopięcia tey przeciwko narodowi zbrodni, różnych wiernych i dobrze myślących poddanych krolewskich pomordowali; innym, którzyby ich zbrodnią odkryli lub usmierzyć chcieli zamordowaniem zagrozili. Dalej dla dopięcia swoich zamiarów, usiłowali przez kaliczenie i zabijanie bydła odstraszyć ich posiadaczów, iako wiernych krolewskich poddanych, żeby się wyznaczonem do tego officyerom niedali podczas teraźniejszej wojny na obronę kraiu werbować, i iednego iakowego rekruta aktualnie skaliczeli, a innym, którzyby się zawerbować dali śmiercią pogrozili. Starli się także tajemnym sposobem do osiągnięcia ammunicyi i innych wojennych sprzętów, i aktualnie wyłamali niedawno w mieście Belfast, w hrabstwie Antrim krolewski cekhaus i w baryłek prochu z tamtąd uwięzli. I gdy odebraliśmy także wiadomość, że się d. 1 listopada znaczna liczba zbroynych ludzi zebrała i przytączywszy się do tego spisku, wpadła do miasta Stewarstone w hrabstwie Tyrone, wiele mieszańców pokaliczyła, którzy się wzbranieli łączyć się z niemi i mieli się już przed wyznaczonemi na to officyerami na obronę kraiu od napadu i do osiągnięcia pokoju, do korpusów pisać; potym że dla uskutecznienia tych zbrodniczych zamiarów, wiele się znacznych korpusów iakowych ludzi skupiło i w wojskowym porządku i przymuzyce przez różne części rzeczonych dystryktów dla zatworzenia wiernych J. K. M. poddanych pod pozorem pilnowania zboża i zakopania ziemniaków maszerowali, (choćż liczba ich daleko przenosiła potrzebną do tego ludzi.) Gdy podobne zbrodnicze zamiary wzbudziły w umysłach wiernych poddanych słuszny strach i zatracają bardzo niebezpieczną i szkodliwą następnością; zaczęm My Lord Porucznik i tajemna rada

ostrzegamy wszystkich i każdego z osobną, o niebezpieczeństwie, które przez takowy czyn na siebie ściagną &c.,— Hrabia Carhampton najwyższy komendant armii pobiegł bardzo spieszo w ważnych nader okolicznościach w głębsz kraj.— D. 7 listopada była w niższej izbie Irlandzkiego parlamentu o tych rozruchach mowa, i właśnie dla tych okoliczności żądał P. Pelham zawieszenia sejsy parlamentu na 14 dni. P. Curwen rzekł: potrzeba wszelako doysć początku i dalszych robot tego spisku aż do jego tajemnych poruszeń we wszystkich hrabstwach, i sprawiedliwość rządu wymaga, aby waiysć w uciski ludu i odwrócić ich; ztym wszystkim pozwala chętnie na zawieszenie sejsy, jeżeli mu przyrzeką iż za otwarciem ich, to będzie najpierwszym przedmiotem naradzeń. To

przesadzona rzecz, zawołał P. Werner, kiedy mówią iż w hrabstwie Armagh, w którym on sam mieszka i zna go dobrze z swego położenia, tak nazwani Oranijczycowie (Orange Bois) przeciwko katolikom, tak okrutnie mieli powstać, żeby 1400 famlii musiało się ztamtąd umykać.— Sejsy zawieszono na 14 dni. Z utesknieniem oczekujemy dalszych wiadomości o tych nowych rozruchach naszych sąsiadów, o których Truguet tak spieszo dyrektoryatowi doniósł.

Hiszpanie mieli nam 2 okrety na szroziemnym morzu zabrać; jednak potrzeba jeszcze potwierdzenia.— Dworska gazeta mieści już w sobie cały rozkaz po nieprzyjacielsku przeciwko Hiszpanii postępowania.

D O N I E S I E N I E.

Ponieważ z mocy rozporządzenia Prześwietney Kommissyi de Datt 15 Listopada r. b. niektóre realności Miejskie w dniu 15 grudnia rb. o godzinie 8mej z rana przez licytacją publiczną w Ratuszu, wargę wypuszczane będą. Przeto Magistrat niniejszym uwiadamia Publiczność.

1. 4.	Piwnice w Ratuszu rocznie po	-	-	-	12 zł. pol.
2. 1.	Dt	-	Dt	-	80.
3. 1.	Spiklerz	-	-	rocznie	300
4. 1.	Dt	-	Dt	-	200.
5. 2.	Dt	-	Dt	-	150.
6. 2.	Kramy bogate z piwnicami z iednego rocznie	-	-	-	40.
7. 1.	Domek na Podelwiu	-	-	rocznie	26.
8. 1.	Sklep u S. Scholastyki do zamieszkania.	-	-	-	60.
9. 2.	Jzby	-	Dt	-	24.
10. 4.	Kramy Litewskie sub Nro. 11. 19. 28. 29. rocznie	-	-	-	30 36.
11. 2.	Dt Piernikarskie sub Nro. 153. 157	-	Dt po	-	20. 24.
12. 3.	Dt Solne	-	Nro. 160. 169. 170 po	-	50.
13. 1.	Dt Olejny sub	-	Nro. 174	-	rocznie 30.
14. 2.	Dt Sledziarskie	-	Nro. 231. 233.	-	rocznie po 24.
15. 9.	Placów mączniczych Nro. 197. 198. 208. 212.	-	-	-	-
		-	236. 236. 240. 245. 246. rocznie po	-	16.
16. 2.	Place płocienne w Sukiennicach rocznie po	-	-	-	20: 25.

Uwiedomiają się starozakonni Abraam Gold oyciec i Anzel syn. z Miasta Sedziszowa, iż są zapozwani napowtore przez starozakonnych Beniamina Josia Kochan czyli Szyi Juchymowicza Jakóba Samulę i Beniamina Wolffa obywateli Synagogi Kazimierski powodów przed sąd Woytosko Ławniczey Miast J. C. K. Kazimierza ożłozenie wexlow dwoch na czert. zł. 252, Star Matce, corce Star Szyi Juchymowicza służących, w rękach tychże Star, Abraama, Gold oycia i Anzla syna będących, i takowych wexlow wspomnianey matki powrocenie. Przeto ciż pozwani Abraam Gold oyciec i Anzel syn lub sami osobiscie, bądź przez swych plenipotentow d. 7. miesiaca grudnia 1796 roku w nadmienym w sądzie Woytowsko Ławniczym Kazimierskim stawic dla osądzienia. powinni, inaczey prawny przezysek powtorny na nich otrzymany zostanie.

Odaje się publiczności do wiadomości iż na dniu 12 miesiaca Grudnia roku 1796 w Ratuszu Krakowskim o godzinie zgiey po południu odzwiać się będzie Kamienicy Antoniego Giegenbaura dzieozney w Krakowie w ulicy S. Jana pod Nro. 493 stojący z gruntem zł. p. 8778 szacowaney przez darcy odprowadzić się będzie licytacją; ktoby sobie życzył kupic niech się w wyznaczonych czasie w Biayscu zaayduie.